

Հ.Ա.Պ.Կ.-ի ընդհանուր քարտուղարին համաձայն՝ Հայաստանի ժամանակի ընթացքին ճիշդ որոշում պիտի տայ Հ.Ա.Պ.Կ.-ին մեջ մնալու գծով

Հ.Ա.Պ.Կ.-ի ընդհանուր քարտուղար Թաթևաթյանը Մասսատիքով Մոսկուայի մեջ տուած մամլոյ ասուլիսին ընթացքին յայտնեց, որ Հայաստանի ղեկավարութիւնը ժամանակի ընթացքին ճիշդ որոշում պիտի կայացնէ՝ Հաւաքական անվտանգութեան պայմանագիրի կազմակերպութեան մասնակցելու կամ չմասնակցելու վերաբերեալ:

«Ժամանակը կը թաւալի, մարդիկ կը վերանային իրենց դիրքորոշումը, իրավիճակը աշխարհին մէջ կը փոխուի: Կը կարծեմ, թէ Հայաստանի ղեկավարութիւնը, հայ ժողովուրդը հաւանաբար ճիշդ որոշում կը կայացնեն՝ մնալ մեր Հաւաքական անվտանգութեան պայմանագիրի կազմակերպութեան մէջ, թէ՞ դուրս գալ», ըսաւ ան:

Ան լուսարձակի տակ առաւ այն փաստը, որ, իրականութեան մէջ Հայաստան առ այսօր Հ.Ա.Պ.Կ.-ի անդամ է, թէեւ կառոյցի պիտոճիւն վճարումներ չի կատարեր արդէն երրորդ տարին ըլլալով:

Բայց եւ այնպէս ան դիտել տուաւ, որ Հայաստան դրական շատ մեծ ներդրում ունեցած է կազմակերպութեան մէջ յարաբերութիւններու զարգացման առումով եւ կառոյցի գործունեութեան ուղղութիւններուն մէջ:

Մասսատիքով յայտնեց, որ Հ.Ա.Պ.Կ.-ի կազմին մէջ Հայաստանի Հանրապետութեան հետ կապուած հետազայ մասնակցութիւնը, հեռացումը եւ այլ հարցեր պետութիւններու ղեկավարները պիտի որոշեն Հաւաքական անվտանգութեան խորհուրդի նիստերուն ընթացքին:

«Կը կարծեմ, թէ այս հարցը, հաւանաբար, պիտի լուծուի, բայց Հաւաքական անվտանգութեան խորհուրդի յառաջիկայ նստաշրջանին, այլապէս՝ ատիկա արդէն պետութիւններու ղեկավարներուն հարցն է», շեշտեց ան:

Ֆիշեցնեց, որ աւելի կանուխ Հայաստանի վարչապետ Նիկոլ Փաշինեան կառավարութեան հնգամեայ ծրագիրի ներկայացման ընթացքին յայտարարած էր, որ Հայաստանը Հ.Ա.Պ.Կ. վերադառնալու ծրագիրներ չունի եւ աւելցուցած, որ ինք գոհ պիտի ըլլայ, եթէ կազմակերպութիւնը որոշէ Հայաստանը հեռացնել Հ.Ա.Պ.Կ.-ի կազմէն:

ՔՈՓ17-ի խորհրդաժողովին կը խօսուի բնիկ ժողովուրդներու իրաւունքներուն մասին, սակայն Արցախն ու արցախցիները կը բացակային

Հայաստանի մէջ տեղի ունեցող Մ.Ա.Կ.-ի Կենսաբազմազանութեան կողմէրու 17-րդ խորհրդաժողովին՝ ՔՈՓ17-ին, բնիկ ժողովուրդներու եւ տեղական համայնքներու տաղաւարին մէջ ներկայացուած են աշխարհի տարբեր վայրերու բնիկ ժողովուրդներու խնդիրներն ու պատմութիւնները, բայց եւ այնպէս Արցախէն բռնի տեղահանուած հայերուն մասին՝ ոչ մէկ բառ: Այս մասին կը գրէ «Ազատութիւն» ծայնասփիւռի կայանը:

Մինչ այդ ՔՈՓ17-ին ընթացքին կը քննարկուին նաեւ բնիկ ժողովուրդներու իրաւունքները՝ Կենսաբազմազանութեան վերաբերեալ որոշումներու կայացման հարցով: Քենիայէն, Արժանթինէն, Նոր Զելանտայէն, Ֆիլիպինէն կողմէն բնիկ ժողովուրդներու ներկայացուցիչ տարբեր խօսնակներ մամլոյ ասուլիսէն առաջ իրենց մայրենիով ողջունեցին, ապա յայտարարեցին, որ դեմ են ՔՈՓ17-ի առանցքային փաստաթուղթի նախագիծին մէջ ներառուած եզրաքանութեան, որուն մէջ բնիկ ժողովուրդները ներկայացուած են իբրեւ զուտ «այլ դերակատարներ»՝ ասիկա լուրջ յետնթաց նկատելով: Խօսնակները հարց տուին, թէ ինչո՞ւ զիրենք սկսած են ներկայացնել իբրեւ ոչ առանցքային դերակատարներ: «ՔՈՓ17-ի այս նստաշրջանի հիմնական արդիւնքներէն մէկը պէտք է ըլլայ հրաժարիլ «ազգային կառավարութիւններէն բացի այլ դերակատարներ» եզրոյթի գործածութենէն, որովհետեւ մենք պարզապէս «ոչ կառավարութիւն» չենք: Ես պարզապէս «ոչ կառավարութիւն» չեմ. ես բնիկ ժողովուրդի ներկայացուցիչ եմ: Մենք կիներ ենք, երիտասարդներ ենք, մենք դերակատարներ ենք: Հետեւաբար, պէտք է հրաժարիլ «ազգային կառավարութիւններէն բացի այլ դերակատարներ» եզրոյթէն», ըսաւ Ֆիլիպինէն կողմէնու ներկայացուցիչ Ծոնի Զարինեօ:

Խօսնակներէն Ծենիֆըր Զորփուզը՝ Ֆիլիպինէն կողմէնէն, ընդհանուր պատասխան տուաւ. «Առաջնորդներու

խորհրդաժողովին ընթացքին մեր լսած նիւթերէն մէկը պատերազմի եւ տեղահանութեան ազդեցութիւնն էր Կենսաբազմազանութեան պահպանութեան վրայ: Տեղահանութեան մասին մեզի ներկայացուած պատմութիւնը ծանօթ է նաեւ բնիկ ժողովուրդներուն: Մեզմէ շատեր տեղահանուած են իրենց հայրենի բնակավայրերէն՝ սովորաբար զինուած հակամարտութիւններու, պատերազմներու եւ նման այլ պատճառներով:

Ասիկա ակնյայտօրէն կը խզէ կապը մեր հողին, աւանդական գիտելիքներուն եւ հողն ու Կենսաբազմազանութիւնը պահպանելու մեր մեթոտներուն հետ: Ուստի ասոնց հարցեր են, որոնք պէտք է լուծուի ստանալով:

Մինչ այդ, մերժուեցաւ արցախցիներուն տաղաւար տրամադրել ՔՈՓ17-ի կանաչ գօտիին մէջ: Այս մասին «Ազատութեան» յայտնեց Արցախի նախկին պետական նախարար, Մարդու իրաւունքներու նախկին պաշտպան Արտակ Բեգլարեան:

Երեւանէն ՔՈՓ-ը համակարգող Շրջակայ միջավայրի նախարարութենէն յայտնեցին, որ արցախցիներուն դիմումը չէ ընդունուած, «քանի որ բնապահպա-

նական օրակարգի թիրախային նիւթերէն դուրս եղած է»: Մինչ արցախցիները ո՛չ կապոյտ, ո՛չ կանաչ գօտիներուն մէջ ներկայութիւն ըլլալու կարելիութիւն ունեցան: «Չկայ Կենսաբազմազանութեան պաշտպանութիւն՝ առանց մարդու իրաւունքներու եւ արդարութեան» քաղաքացիական նախաձեռնութիւնը 20 Հոկտեմբերին բողոքի ցոյց կազմակերպեց Մ.Ա.Կ.-ի գրասենեակին ու տարբեր դեսպանատուններու դիմաց՝ պահանջելով համապատասխան քննարկումներու եւ դիւանագիտական խորհրդակցութիւններու ընթացքին բարձրացնել նաեւ Արցախի բռնի տեղահանուած հայ բնակչութեան հարցը, պահանջել Արցախի անտառներու, ջրային պաշարներու, կենսոլորտի եւ Կենսաբազմազանութեան վիճակի անկախ միջազգային մշտադիտարկում, մշակութային ժառանգութեան պաշտպանութիւն, ինչպէս նաեւ՝ աշակցիլ Արցախի բռնի տեղահանուած հայերու ապահով, կամաւոր, արժանապատիւ եւ կայուն վերադարձի իրաւունքի իրականացման: Նշենք, որ Մ.Ա.Կ.-ի Կենսաբազմազանութեան 17-րդ համաժողովը պիտի շարունակուի մինչեւ 30 Հոկտեմբեր:

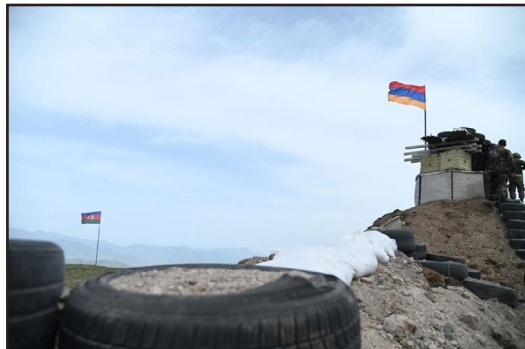
Մինչ մէկ ամսուան ընթացքին երկրորդ Ատրպէյճանցի անվտանգութեան սպառնալիքը մոլորում է: Այդպիսի բաներ լինում են, իրենց կողմից էլ հովի կարայ մոլորուի, մեր կողմից էլ», հարցը պարզացուց արտաքին գործոց նախարար Արարատ Միրզոյեան:

Արարատ Միրզոյեան ընթացքին արդէն երկրորդ ատրպէյճանցի անվտանգութեան սպառնալիքը հատեց Հայաստանի սահմանը: Պաշտպանութեան նախարարութիւնը, անվտանգութեան ծառայութիւնն ու միւս իրաւապահ կառոյցները լուռ են, չեն հերքեր: Արտաքին գործոց նախարարը կը վստահեցնէ, թէ դէպքին մասին Ազգային ժողովին մէջ լուրերէն տեղեկացած է, որ ենթական մոլորումը հովի մըն է:

Ըստ լրատուամիջոցներուն, այս անգամ ատրպէյճանցի Տաւուշի կողմէ հասած է սահմանը: Յստակ չէ, ան Հայաստանի սահմանը 21 Հոկտեմբերին անցած է, թէ՞ օրեր առաջ: Լրատուամիջոցները սեփական աղբիւրներէ կը փորձեն տեղեկութիւններ քաղել: Առաջին լուր հաղորդողը եղաւ «5-րդ ալիք»-ը, որ նշեց, թէ ան Բերդի Այգեճոր գիւղին կողմէն եկած է, հայ հովիւները նկատած են զայն:

Չինարիի ու Այգեճորի համայնքապետերը մերժեցին խօսիլ այս մասին: Տեղւոյն բնակիչները «Ազատութեան» պատմեցին, որ լսած են՝ ատրպէյճանցի սպիտակ դրօշակով եկած է, կ'ենթադրեն՝ խնդիրներ ունի, մէկն ալ ըսաւ՝ «հովիւ է, մոլորուել է»: Ըստ անոնց՝ ռազմական ոստիկանութիւնը Բերդէն արդէն երեսն տեղափոխած է զայն:

«Վայ էդ քաղաքական ուժին, ով մտածում է, որ երկրի

անվտանգութեան սպառնալիքը մոլորում է: Այդպիսի բաներ լինում են, իրենց կողմից էլ հովի կարայ մոլորուի, մեր կողմից էլ», հարցը պարզացուց արտաքին գործոց նախարար Արարատ Միրզոյեան:

Յստակ չէ նաեւ, որ ատրպէյճանցի երեսն կը գտնուի, թէ՞ զայն արդէն Ատրպէյճանի յանձնած են: Արտաքին գործոց նախարարը կողմ է, որ եթէ մոլորած է, «հանգիստ ճանապարհէն»:

Մէկ ամսուան ընթացքին երկրորդ դէպքը, ուժայինները չեն կարող ասել, եղել է, թէ չէ, կամ ըստ քաղաքական նպատակայարմարութեան պէտք է որոշի՝ եղել է, թէ չի եղել, դա խնդիր է: Եթէ չգիտի, որ հովիւ է հատել, մենք ասում ենք՝ բա եթէ դիվերսանտ (հետախույզ-ներթափանցող) լինի, ինչ կը լինի», նշեց Վարդանեանը:

Պետական կառոյցներու լուրիւնը, ըստ ընդդիմադիր պատգամաւորին, կը մղէ մտածելու, որ հայկական կողմը կը փորձէ համադրել Պաքուի հետ, ապա որոշել՝ ի՞նչ պիտի յայտարարէ:

Գաղութային

Հ.Յ.Դ. Յունաստանի երիտասարդական Միության 77-րդ Պատգամաւորական ժողովը

Քաղաքականացած երիտասարդության ինքնության ամրապնդման եւ գաղափարական վերանորոգման առիթ մը հանդիսացաւ անցնող շաբաթավերջին գումարուած Հ.Յ.Դ. Յունաստանի երիտասարդական Միության 77-րդ Պատգամաւորական ժողովը:

Շաբաթ, 17 եւ Կիրակի, 18 Հոկտեմբեր 2026-ին, Ֆիքսի «Արամ Մանուկեան» ակումբի «Աւետիքեան» սրահը դարձաւ համախմբման վայրը Ֆիքսի, Գոքի-նիոյ եւ Թեսաղոնիկէի երիտասարդական խումբերու ներկայացուցիչներուն, որոնք խանդավառութեամբ եւ իրենց առաքելութեան գիտակից մօտեցումով նախ արժեւորեցին անցնող տարեշրջանի գործունեութիւնը, ապա լուսարձակի տակ առին նոր շրջանի ծրագիրներուն ու առաջադրանքներուն համապարփակ դաշտը:

Ժողովին մասնակցեցան մօտ 25 երիտասարդներ, ինչպէս նաեւ Հ.Յ.Դ. Յունաստանի Կեդրոնական Կոմիտէի ներկայացուցիչը եւ Հ.Յ.Դ. Պատանեկան Միութեան Ընդհանուր Վարչի Մարմնի ներկայացուցիչը: Ժողովի աշխատանքներուն հետեւեցաւ նաեւ «Ազատ Օր»-ը:

Ողջոյնի խօսքով հանդէս եկաւ Հ.Յ.Դ. Կեդրոնական Կոմիտէի ներկայացուցիչը, որ նշեց, թէ Միութեան 80-ամեայ պատմութիւնը առաւել յանձնառութիւն կը դնէ յունահայ գաղափարական երիտասարդութեան ուսերուն՝ շարունակելու

լու իր առաքելութեան ուղին, ի խնդիր համագգային եւ գաղութային առաջադրանքներու իրագործման: Նոյն ոգիով եւ հայ մամուլը երիտասարդութեան քաղաքական միտքի զարգացման դարը-նոցը դարձնելու կարեւորութեան շեշտադրումով հանդէս եկաւ նաեւ «Ազատ Օր»-ի ներկայացուցիչը:

Յաջորդաբար, ընթերցուեցաւ ընթացաւարտ Կեդրոնական Վարչութեան նիւթաբարոյական տեղեկագիրը, որուն մէջ ներկայացուած էր Միութեան միաՎեպ գործունեութեան լայն պատկերը՝ իր քաղաքական, դաստիարակչական, քարոզչական, յարաբերական եւ ընկերային իրագործումներով:

Յատուկ շեշտադրումով նշուեցան Հայոց ցեղասպանութեան ոգեկոչման ելոյթներու շարքին Հ.Յ.Դ. երիտասարդական Միութեան նախաձեռնութիւնները, ինչպէս նաեւ Հայաստանի Հանրապետութեան հռչակման նուիրումը յաջող ելոյթը: Մասնաւոր անդրադարձ կատարուեցաւ Հայ դատի աշխատանքներուն երիտասարդութեան լիարժէք մասնակցութեան, յունական քաղաքական եւ հասարակական երիտասարդական միաւորներուն հետ գործակցութեան, ինչպէս նաեւ պահանջատիրական գործունեութեան ընդլայնման:

Տեղեկագիրին մէջ տեղ գտած էին նաեւ Ֆիքսի «Դրօ», Գոքի-նիոյ «Փոքրիկ» եւ Թեսաղոնիկէի «Ս. Թեոփիլեան»

խումբերու գործունեութեան համառօտ տեղեկագրերը, որոնց ընդմէջէն կարելի էր նշմարել իւրաքանչիւր խումբի աշխատանքին թափն ու տարողութիւնը՝ ակումբներէն ներս եւ տեղական ընկերային միջավայրին մէջ:

Նոյն ուշադրութեամբ ժողովը ծանրացաւ Հ.Յ.Դ. Պատանեկան Միութեան գործունեութեան վրայ՝ գնահատելով նորահաս սերունդի համախմբման եւ դաստիարակութեան աշխատանքը, իբրեւ ապագայի գիտակից երիտասարդներու կազմաւորման գրասկան: Մասնաւոր քննութեան նիւթ դարձաւ տարեկան բանակումի յաջող իրագործումը եւ անոր ստեղծած խանդավառութիւնը:

Ժողովի երկրորդ օրը ամբողջութեամբ նուիրուեցաւ նոր տարեշրջանի բանաձեւերու մշակումին: Միտքերու փոխանակման, քննարկումներու եւ առաջարկներու լայն հորիզոնի մը վրայ, մեր երիտասարդները վերլուծեցին Միութեան կազմակերպական հզօրացման անհրաժեշտութիւնը՝ շեշտելով հայ երիտասարդութեան լայն շրջանակներու առաւել ներգրաւման կարեւորութիւնը:

Միաժամանակ, անհրաժեշտ ուշադրութեամբ քննութեան առին գաղափարական եւ քաղաքական դաստիարակութեան զարգացման ծրագիրները:

Հայ դատի աշխատանքներուն վերաբերող բաժինը արժանացաւ մանրամասն քննարկման՝ յատուկ կարեւորութեան

թին ընծայելով արդի հաղորդակցական միջոցներու եւ ընկերային ցանցերու ընձեռած հնարաւորութիւններուն՝ պահանջատիրական պայքարը երիտասարդութեան նոր շրջանակներուն հասցնելու եւ անոր ազդեցութիւնը ընդլայնելու նպատակով:

Ժողովի շինիչ եւ ընկերային մթնոլորտը նպաստեց քննական միտքերու զարգացման, քաղաքական մտածողութեան խորացման եւ գաղափարական հորիզոններու ընդլայնման: Զննարկումներուն ընդմէջէն ի յայտ եկան մեր երիտասարդներուն համարձակութիւնը, նախաձեռնութեան ոգին եւ աշխատանքին պատասխանատուութեամբ ու անվարան մօտենալու պատրաստակամութիւնը: Այս յատկանիշները լաւատեսութեան հիմք կը հանդիսանան եւ կը ցոլացնեն Հ.Յ.Դ. Յունաստանի երիտասարդական Միութեան իրերայաջորդ սերունդներուն կազմաւորման ընթացքը՝ ազգային արժեքներով եւ գաղափարական համոզումներով հարուստ միջավայրի մը մէջ:

Պատգ. ժողովը իր աշխատանքները աւարտեց՝ ընտրելով նոր Կեդրոնական վարչութեան կազմը, որ կը բաղկանայ հետեւեալ ընկերներէն՝ Սերժիօ Մանկոյեան, Վահրամ Չաքալեան, Գարէն Գաւլաքեան, Էլիզ Մաքարովա, Անի Արզումանեան, Օննիկ Պետրոսեան եւ Ալեքս Ազալեան:

Ակնարկ

Եռակողմը եւ 2+1 յարաբերակցութիւնը

Ռուսական եւ ամերիկեան պաշտօնական յայտարարութիւնները միաժամանակ կը խօսին Ռաշիսկըն-Փեքին-Մոսկուա եռակողմ հանդիպումի հաւանականութեան մասին: Հանդիպումին կայացումը անշուշտ տակաւին չէ հաստատուած, սակայն հիմնական օրակարգին շուրջ կայ ընդհանուր մօտեցում: Ենթադրեալ եռակողմը պիտի քննարկէ Ուքրանիա-Ռուսիա պատերազմը դադրեցնելու օրակարգը: Յստակ չէ տակաւին, որ թէական համաձայնութիւնը ժամանակաւոր իրադարձարի՞, թէ՞ տեւական խաղաղութիւն հաստատելու պիտի վերաբերի:

Այս բոլոր հարցականներով հանդերձ եւ տրուած ըլլալով, որ եռակողմի մասին յայտարարութիւնները պաշտօնական են, կարելի է որոշ հետեւութիւններ արձանագրել: **Առաջին.** այս յայտարարութիւնները՝ ինչպէս միաժամանակ թէ՛ Սպիտակ տունէն եւ թէ՛ Քրեմլինէն, կը կատարուին Թրամփի շրջադարձային որոշումէն ետք՝ Ռուսիոյ պատժամիջոցներու սահմանափակման եւ ռուսական վաճառքի ուղղութեամբ կայացած գործարքի առումներով: Այս կ'ենթադրէ, որ մերձեցման քայլերու նպատակը չի սահմանափակուիր միայն նոյեմբերեան միջանկեալ ընտրութիւններէն առաջ վաճառքի գիներու կտրուկ նուազում ապահովելով, այլ կ'ուղղուի դեպի աւելի հեռահար թիրախներ:

Երկրորդ. այս գործարքէն հիմնովին դժգոհ էր Ուքրանիան, որուն նախագահը այլ անձով փոխարինելու յորդոր փոխանցեց Միացեալ Նահանգներու նախագահը՝ ընդգծելով, որ ան համաձայնելու եւ գործարք կնքելու ունակութիւն չունեցող նախագահ է: Հիմա, անմիջապէս կը նկատուի այն, որ Ուքրանիոյ վերաբերող հիմնական օրակարգի քննարկումին կամ ենթադրաբար կայանալիք համաձայնութեան Ուքրանիան բացակայ է:

Երրորդ. Չինաստանը ցարդ լուռ է. ո՛չ կը հաստատէ, ո՛չ ալ կը հերքէ նման հանդիպումի մը հաւանականութիւնը: Չինաստանի մասնակցութիւնը սակայն ոչ միայն Ուքրանիոյ գծով կրնայ աւելի վճռական բովանդակութիւն տալ կնքուելիք համաձայնութեան, այլ նաեւ ընդհանրապէս աշխարհաքաղաքական տարողականութիւն տալ համաշխարհային ինչպէս տնտեսական-ուժանիւթային, այնպէս նաեւ ռազմաքաղաքական հիմնական իրադարձութիւններուն: Ի վերջոյ այս եռակողմին մէջ տեսականօրէն խաղը կ'ընթանայ 2-1 յարաբերակցութեամբ:

Չինաստանն ու Ռուսիան գործընկերներ են, իսկ Չինաստանն ու Միացեալ Նահանգները՝ տնտեսական սուր մրցակիցներ: Փեքինի լռութիւնը նաեւ զգուշաւորութեան եւ վերապահութեան նշան է, կատարուելիքին կարճաժամկետ հաւանակա-

նութեան նկատառումով: Չինաստանի նման երկրի մը ներգրաւումը ժամանակաւոր պայմանաւորութիւններու հետ կրնայ համատեղելի չըլլալ:

Չորրորդ. առաջադրուող եռակողմը կը շրջանցէ նաեւ Ուքրանիոյ պատերազմին զօրակցական առաջին ճակատի վրայ գտնուող Եւրոպան, որուն յենասիւններէն Ֆրանսան կը դիմակայէ տնտեսական եւ ներքին կայունութեան լրջագոյն խնդիրներ: Ֆրանսան, որ համաեւրոպական հակառուսականութեան յառաջատար դիրքը վերցուցած էր:

Այս բոլոր հանգամանքները նկատի ունենալով հանդերձ պէտք չէ բացարձակօրէն հետեւցնել, որ եռակողմը կը կայանայ, եւ համաձայնութիւնները կը հաստատուին: Հակառակ Թրամփի շրջադարձին, ամերիկեան ընկերութիւնները վերստին հետախուզական տուեալներ տրամադրեցին Քիւբին, յարձակումները շարունակելու Ռուսիոյ տարածքին:

Սակայն եռակողմի եւ անկէ բխելիք համաձայնութիւններու կայացման պարագային, իրավիճակի հիմնական փոփոխութիւններ կը սկսին երեւալ ոչ միայն Ուքրանիոյ պարագային, այլ նաեւ աշխարհագրական տարբեր միջավայրերու մէջ. առաջին հերթին՝ Իրանի: Հոս եւս պէտք չէ մտահան ընել 2-1 յարաբերակցութիւնը եւ տեսնել Չինաստանի հիմնարար դերը:

Վերադառնանք ամերիկեան եւ ռուսական համաժամանակեայ յայտարարութիւններուն եւ այնտեղ նկատենք երանգային տարբերութիւններ: Ըստ ամերիկեան մամուլին, Ռուսիոյ դաշնութեան նախագահը առաջարկած է իր ամերիկացի եւ չինացի գործընկերներուն հետ յառաջիկայ ամիս եռակողմ հանդիպում ունենալ՝ քննարկելու համար Ուքրանիոյ հակամարտութիւնը:

Մոսկուան պաշտօնապէս հաստատած էր տեղեկատուութիւնը: Միացեալ Նահանգներու արտաքին գործոց նախարարը եռակողմի կայացման հաւանականութիւնը պաշտօնապէս չէ հաստատած, սակայն աւելցուցած է, որ ծրագիրները այդ ուղղութեամբ տակաւին վերջնական տեսքի չեն բերուած: Ան նոյնիսկ հաստատած է. «**Չեմ գիտեր, արդեօք հանդիպումը վերջնականապէս հաստատուած է:**» Ռուսիան առաջարկած է, Ուաշինկթընը վերջնական չէ հաստատած, Չինաստանը լուռ է:

Թէկուզ այս պատկերը, յամենայն դէպս նախադրեալները կը խօսին համաձայնող բուն կողմերու եւ շրջանցուող կողմերու մասին:

«Ազդակ»

Ատրպեյճան Դադիվանքն ու Գանձասարը կը ներկայացնէ իբրեւ Աղուանական ժառանգութիւն. Monument Watch-ը կ'ահագանգէ

Monument Watch-ը յայտարարութեամբ մը անդրադարձաւ Ատրպեյճանի կողմէ Արցախի տարբեր մշակութային եւ հոգեւոր կոթողներ, յատկապէս Դադիվանքն ու Գանձասարը իբրեւ աղուանական ներկայացուելու անընդունելի երեւոյթին:

Յայտարարութեան մէջ կը նշուի.

«Միշտ չէ, որ մեր թիմն (*խումբը*) անդրադառնում է ատրպեյճանական մտավարժանքներին: Ադրազիտարուպը (*ատրպեյճանական քարոզչութիւնը*) այդ երկրի հայատեաց քաղաքականութեան օրգանն է, որա հիմնական գործելակերպը տարբեր մասշտաբի «**փորձագէտներ**» եւ պաշտօնեաների յայտարարութիւններն են: Պատմամշակութային փաստերը, ասպարեզի հանրայայտ եւ լուրջ հետազոտութիւնները նրանց համար առ ոչինչ են: Թուով է, թէ ամէն ինչ պարզ է, որեւէ կարիք չկայ անընդհատ կրկնել յայտնի ճշմարտութիւնները: Սակայն այս անգամ ատրպեյճանական ներկայացումը մեթոդաբանօրէն նոր չափումներ է ստացել. միջազգային դիւանագիտական շրջանակների հարկւրաւոր ներկայացուցիչներ, տարբեր յուշարձանների արդէն առանձին մանրամասների «**աղուանականացման**» մասին բարձրաստիճան պաշտօնեայի քամահրական ու շինծու յայտարարութիւններ եւ դրանք «**գիտականօրէն բացատրող**» իբր պրոֆեսիոնալներ (*արհեստավարժներ*): Մենք որոշեցինք այս անգամ ուղղակիօրէն անդրադառնալ այն չորս դէպքերին, ուր հայկական ժառանգութիւնը ներկայացում է որպէս աղուանական ժառանգութեան ամենավառ ու «**անբեկանելի**» ապացոյցներ:

«2026ի Սեպտեմբերի 11-12-ին Ատրպեյճանը երկրում հաւատարմագրուած 58 երկրի եւ 9 միջազգային կազմակերպութեան ներկայացուցիչներից բաղկացած շուրջ 150 հոգանոց պատուիրակութեանն ուղեկցեց Լեռնային Ղարաբաղ: Այցի երկրորդ օրը՝ Սեպտեմբերի 12-ին, օտարերկրեայ դիւանագէտները այցելեցին Գանձասարի եւ Դադիվանքի միջնադարեան հայկական վանական համալիրներ: Այցը կազմակերպուել էր Ատրպեյճանի իշխանութիւնների կողմից, իսկ պատուիրակութեանը ուղեկցում էր Ատրպեյճանի Հանրապետութեան նախագահի օգնական, Ատրպեյճանի նախագահի աշխատակազմի արտաքին քաղաքականութեան հարցերի վարչութեան ղեկավար Հիքմետ Հաճիբեյ:

«Այցի ընթացքում ատրպեյճանական կողմը Գանձասարը եւ Դադիվանքը ներկայացրեց որպէս «**կովկասեան Աղուանքի**» քրիստոնէական ժառանգութեան մաս: Այդ շուրջ (*ցուցադրութեան*) դրուագներից մէկում մասնաւորապէս, Դադիվանքի փոքր գմբէթաւոր եկեղեցու պատերի մէջ ագուցուած խաչքարերը Ռազմավար անունով մի կիսագրագետ միջազգային պատուիրակութեան անդամների ներկայացրել է իբր Արցախի անկախութեան տարիներին Զարվաճառում ստեղծուած ինչ-որ առասպելական արհեստանո-

ցում քացախի մէջ հնեցուած նորակերտ խաչքարեր, նաեւ պատճառաբանելով, որ դադիվանքեան ծմեռուայ պայմաններում անհնար է, որ հին խաչքարերը նման լաւ պահպանուած արտաքին ունեւան եւ նման այլ յիմարութիւններ (facebook.com/share/r/189d6w1wJQ/):

Հիւանդագին երեւակայութիւն պիտի ունենալ նման զառանցանքները որպէս իրական փաստ ներկայացնելու համար: «Նախ նկատենք, որ եկեղեցական կառոյցներում հին շինաքարերի, այդ թուով եւ խաչքարերի վերօգտագործումը տարածուած էր միջնադարի հայ ճարտարապետութեան մէջ: Դադիվանքի փոքր գմբէթաւոր եկեղեցին կառուցուել է 13-րդ դարի վերջերին, ծանր մի ժամանակաշրջան, երբ Արցախում համատարած էր նման մօտեցում (*օրինակ՝ Հանդաբերդի վանք, Խաղարի վանք, Կօշիկ անապատ եւ այլն*): Հէնց մեր քննութեան առարկայ փոքր գմբէթաւոր եկեղեցում, խաչքարերից գատ որպէս շինաքար եւն օգտագործել նաեւ ջրաղացքարը: Երկրորդ, եկեղեցու պատերի մէջ վերաօգտագործուած խաչքարերը, որոնցից եօթն ունեն թուակիր արձանագրութիւններ եւ վերաբերում են 1172-1190-ին (*տե՛ս Ս. Կարապետեան, «Հայ Մշակոյթի Յուշարձանները Խորհրդային Ատրպեյճանին Բռնակցուած Տարածքներում», Երեւան, ՀՀ ԳԱԱ հրատ., 1999, էջ 115*), տեսել, վաւերացրել եւ դրանց արձանագրութիւնները հրատարակուել են Արցախի անկախութիւնից տասնեակ տարիներ առաջ: Օրինակ, այդ խաչքարերից երկուսի արձանագրութիւնը դեռեւս 1911 թուականին ընդօրինակել եւ 1938-ին հրատարակել է Ս. Տէր Մովսիսեանը (*տե՛ս Նրա «Հայկական Երեք Մեծ Վանքերի՝ Տաթևի, Հաղարծնի եւ Դադի եկեղեցիները եւ Վանական Շի-*

նութիւնները», Երուսաղէմ, 1938, էջ 83, 96, դրանցից մէկի լուսանկարը արձանագրութեամբ հանդերձ տե՛ս նկ. 2, 3): Այդ խաչքարերի մի զգալի մասի արձանագրութիւններն էլ 1960-ականներին գրառել եւ 1982-ին հրատարակել է Սեդրակ Բարխուդարեանը («*Դիւան Հայ Վիմագրութեան*», պր. 5, Արցախ, Երեւան, ՀՀ ԳԱԱ հրատ., էջ 211-212): Ի՞նչ իմաստ ունէր «հնացնել» արդէն իսկ հին խաչքարերը: Սօս 50-60 հազարի հասնող հայկական խաչքարերից եւ ոչ մէկը որեւէ հնեցման կարիք չունի եւ, բնականաբար, գոյութիւն չունի նման յիմարութեան թէկուզ մէկ վաւերացուած դէպք: «Երրորդ, փոքր եկեղեցու խնդրոյ առարկայ խաչքարերը պատրաստուած են աւելի կարծր քարատեսակից՝ բազալտից, ինչն աւելի լաւ է պահպանում քանդակը: Ի՞նչ կայ այստեղ զարմանալու:

Օրինակ, Վերին Խաչենից շատ աւելի ցրտաշունչ Գեղարքունիքի ամենավաղ՝ 9-10-րդ դարերի խաչքարերն ունեն գերազանց պահպանուածութիւն, քանի որ բազալտից են: Հանրայայտ է, որ տուֆից, ֆելզիտից կամ կրաքարից պատրաստուած խաչքարերի քանդակներն աւելի են վատ են պահպանուում: Ի՞նչ ասես խաչքարերի մասին տարրական գիտելիք չունեցողին:

«Իմաստունի տեսքով հնարանքներն ու շաղակրատանքը, կիսագրագետ անհատներին որպէս գիտական հեղինակութիւն ներկայացնելը, որ ընտրել ադրազիտարուպը, հազիւ թէ յատուկ նպաստ բերեն «աղուանականացման» քաղաքականութեանը, որին լծուել է Ատրպեյճանը:

«Մեր արձագանգը. «Ատրպեյճանի իշխանութիւնների կողմից հայկական միջնադարեան եկեղեցիները, վանքերը, արձանագրութիւնները, ձեռագրերը եւ մշակութային այլ իրեր հետեւողականօրէն «**կովկասեան Աղուանքի**» ժառանգութիւն ներկայացնելը հայկական ժառանգութեան իւրացման եւ դրա ինքնութեան ժխտման համակարգային քաղաքականութիւն է:

«Դադիվանքի դէպքում այն օտարերկրեայ դիւանագէտների առջեւ ներկայացում է որպէս «**կովկասեան Աղուանքի**» ժառանգութիւն, իսկ հայկական պատմական ներկայութիւնն ու դրա վկայութիւնները՝ որպէս յետագայ «**միջամտութիւն**» կամ «**կեղծարարութիւն**»: Այս քաղաքականութիւնը պետք է դիտարկել նաեւ 2020–2023-ին Ատրպեյճանի կողմից Լեռնային Ղարաբաղի նկատմամբ ռազմական վերահսկողութեան հաստատման եւ հայ բնակչութեան բռնի տեղահանման համատեքստում»:

Շնորհանդես

ԱՐԱՐԱՏ ՂՈՒԿԱՍՅԱՆԻ բանաստեղծութիւնների ժողովածուների

Հեղինակը կ'ներկայացնի Նաև Իսպանիայի հայ համայնքն ու հայկական հեռքն Իսպանիայում

8 Նոյեմբերի, 2026 թ. Ժամը 12:30

Հասցեն՝
«Համազգային» Մշակութային Միութեան Թեսաղոնիկէի «Ղազարոս Սարեան» Մասնաճիւղ:
"Տէր Չաքարեան" սրահ

ԱՐԱՐԱՏ ՂՈՒԿԱՍՅԱՆ
ԵՐԵՎԱՆԻ ԳԵՂԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԱՐԱՏ ՂՈՒԿԱՍՅԱՆ
ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՀԵՏԵՐՈՎ

Միօրեայ պտոյտ

Հ.Կ.Խաչի Աթենքի «Ծովիկար» մասնաճիւղի վարչութիւնը կը Հ.Կ.Կազմակերպէ միօրեայ պտոյտ մը դէպի Սփիէլօ Լիմնոն եւ Բլանիթերօ, Կիրակի, 8 Նոյեմբեր 2026-ին:
Հաճելի ժամեր պիտի անցնենք վայելով գեղեցիկ բնութիւնը եւ գետերը:

Մեկնում

- Մարուսի Փանայիա Վախերնոն եկեղեցու առջեւէն ժամը 7:30-ին:
- Ինթերքոնիներնթալ պանդոկի կողքէն ժամը 8-ին:
- Գոքիկիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցու անկիւնէն ժամը 8:15-ին:

Երթեւեկի սակ 25 եւրօ:

Արձանագրութիւններու համար հեռաձայնել ըկներուիիներ՝ Ռիթա Հալաճեանին 6976355226 եւ Հայկան Իլթիմեանին 6981094360:

ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Գաղութային

Տօն Ս. Թարգմանչաց վարդապետաց

Յունաստանի Հայոց թեմի Կրօնական ժողովի կազմակերպությամբ, Երկուշաբթի 19 Նոյեմբեր 2026-ի երեկոյեան ժամը 7:00-ին, Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ տեղի ունեցաւ դասախօսական ձեռնարկ, նուիրուած հայ ժողովուրդի Թարգմանչաց վարդապետներու տօնին:

Ձեռնարկին նախագահեց Յունաստանի Հայոց թեմի Առաջնորդ Գերշ. Տ. Սահակ եպս. Եմիշեան: Ներկայ էին Ֆիքսի հոգեւոր հովիւ Արժ. Տ. Նարեկ քնյ. Շահինեան, Ազգային Վարչութեան ատենապետ պրն. Նազար Աւագեան եւ անդամներ, Շրջանային վարչութիւններու ներկայացուցիչ անդամներ, տեղւոյն գործօն միութիւններու ներկայացուցիչներ, Աթենքի Հոգաբարձութեան անդամներ, Գոքինիոյ Թաղային խորհրդոյ եւ Տիկնանց մարմնոյ անդամներ, վարժարաններու տնօրէններ, ուսուցիչներ ու մեծ թիւով ժողովուրդ ու ծնողներ:

Բացման խօսքը կատարեց օրդ. Անի Կարապետեան: Իր խօսքին մէջ ան յայտնեց, թէ հայ ժողովուրդի պատմութեան մէջ արձանագրուած են դէպքեր ու դէմքեր, որոնք չեն մոռցուիր բնաւ եւ իրենց յատուկ ներդրումը կը բերեն գոյապահպանման մեր ընթացքին մէջ: Եւ անոնցմէ մին Թարգմանչաց վարդապետներու տօնն է: Ապա ան ներկայացուց օրուան յայտագիրը:

Ետքը, Հայ Կապոյտ Խաչի «**Հաւարեան**» ազգ. վարժարանի խումբ մը աշակերտներ, գլխաւորութեամբ տնօրէնուհի տիկ. Հայկան Միւսատեանի եւ հայ ուսուցչուհիներուն, ներկայացուցին գեղարուեստական առաջին բաժնի յայտագիրը: Անոնք թարգմանչաց վարդապետներու նուիրուած կտորներ երգեցին, արտասանեցին ու թատերական կտոր մը եւս ներկայացուցին:

Ապա հրաւիրուեցաւ օրուան բանախօս` Հայ Կապոյտ Խաչի «**Հաւարեան**» ազգ. վարժարանի «**Հ. Ուշագլեան**» մանկապարտեզի մանկապարտիզականուհի տիկ. Անի Աթիկեան: Ան նախ ներկայացուց Հայ գիրերու գիտի պատմականը, որը տեղի ունեցաւ Ս. Մեսրոպ Մաշտոց վարդապետի ձեռամբ եւ Սահակ Պարթեւ կաթողիկոսի օրհնութեամբ:

Ան շեշտեց, թէ տոյն տօնին մէջ կը բաբախէ մեր ազգային ինքնութեան կենդանի սիրտը:

Անոր մէջ արձանագրուած է մեր ժողովուրդի հոգեւոր ծննդեան վկայականը: Այսօր մենք կը դառնանք ականատես ու ժառանգորդ այն մեծագոյն հրաշքին, երբ հայոց գիրերու գիտով Աստուածաշունչը հայերէնի թարգմանուեցաւ եւ Թարգմանչաց հօգոր շարժումով մարմին առաւ հայ դպրութիւնը:

Անկասկածօրէն հայեցի դաստիարակութիւն ջամբող մանկավարժի մը համար, չկայ աւելի մեծ պարգեւ քան ունկնդրել ու վայելել հայ մանուկին հայերէն երգն ու խօսքը, ականատես ըլլալ, թէ ինչպէս ամէն մէկ բառի ու փոփոխութիւնի ընդմէջէն տառերը ձեւ եւ գոյն կը ստանան եւ կը հիւսեն մեր ամենագեղեցիկ հեքիաթը: Ապա «**Շնորհաւոր բոլորիս Թարգմանչաց տօնը**» մաղթանքով ան աւարտեց իր խօսքը:

Ապա Հ.Կ.Խաչի «**Հաւարեան**» ազգ. վարժարանի այլ խումբ մը աշակերտներ, ներկայացուցին գեղարուեստական երկրորդ բաժնի յայտագիրը:

Հարկ է նշել մեծ գնահատանքով, որ գեղարուեստական ընդհանուր յայտագրին մասնակից դարձան մօտ վարսուն աշակերտներ: Տնօրէնուհին եւ ուսուցչուհիները, ամենայն բժախնդրութեամբ պատրաստած էին օրուան յայտագիրը: Այդ իսկ պատճառով, մեծ թիւով աշակերտներու ներկայացումը յատուկ երանգ տուաւ ձեռնարկին եւ մեծապէս քաջալերեց ու ներշնչեց ներկաները:

Աւարտին, օրդ. Անի Կարապետեան, հրաւիրեց Առաջնորդ Սրբազան հայրը որպէսզի իր հայրական պատգամով եզրափակէ օրուան ձեռնարկը:

Սրբազան հայրը նախ իր ուրախութիւնը յայտնեց «**Հաւարեան**» վարժարանի մեծ թիւով աշակերտներու մասնակցութեան համար:

Ան գնահատեց աշակերտութիւնը, տնօրէնութիւնն ու ուսուցչական կազմը, որոնք դպրոցական դասապահերու կողքին լաւագոյն ձեւով պատրաստեցին գեղեցիկ յայտագիր մը:

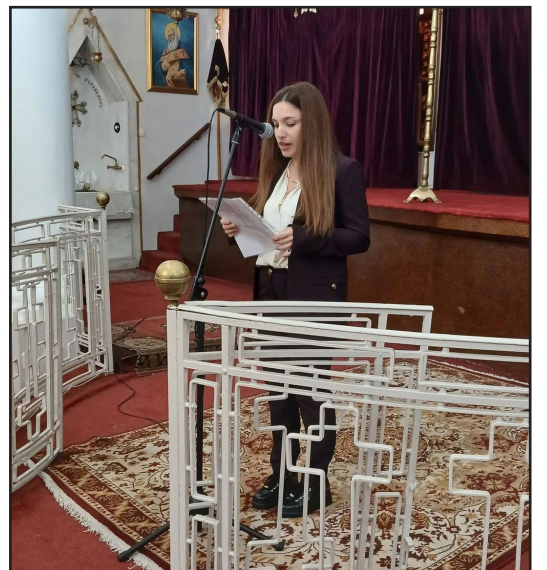
Ապա ան յատուկ կերպով շնորհաւորեց օրուան բանախօս` տիկ. Անի Աթիկեանը, որ շատ լաւ կերպով պատրաստեց ու ներկայացուց օրուան նիւթը: Ան շնորհաւորեց նաեւ օրդ. Անի Կարապետեանը, կոկիկ ու պատշաճ բացման խօսքի ներկայացման համար:

Առաջնորդ Սրբազան հայրը յայտնեց, թէ հայերէն լեզուն մեր ժողովուրդի սեփական գանձն է: Հայերէն լեզուն իւրաքանչիւր հայու լեզուն է: Այդ իսկ պատճառով, Թարգմանչաց տօնը իւրաքանչիւր հայու տօնն է, որով մենք կը հպարտանանք:

Սրբազան Հայրը ընդգծեց թէ` Թարգմանչաց տօնը իր մէջ կը խտացնէ հայուն Էութիւնը:

«**Մեզի համար ան սոսկ տօն եւ թուական չէ: Թարգմանչացը հայ լեզուն անմահացուց գիր եւ գրականութեամբ, պատմութիւնը` ձեռագրերով եւ առաջին տպագրութեամբ, մշակոյթը` ստեղծագործութեամբ սերունդներուն փեխանցելով եւ ինքնութիւնը` դպրութեամբ կերտելով:**»

Սրբազան Հայրը նաեւ շեշտեց թէ`

Թարգմանչաց տօնը իր Էութեամբ կը միաւորէ հայ ընտանիքը, դպրոցը եւ եկեղեցին որոնց ջամբով կը կազմաւորուի հայուն ինքնութիւնը: Իր խօսքի ամփոփումին, Սրբազան հայրը քաջալերեց բոլորին, որպէսզի դպրոցներէն ու տուններէն ներս աւելիով հայերէն խօսին եւ

ապա օրհնեց ներկաները: Օրուան տպաւորիչ ձեռնարկի փական, օրդ. Անի Կարապետեան, յանուն Կրօնական ժողովին շնորհակալութիւն յայտնեց ժողովուրդի ներկայութեան ու քաջալերանքին համար:

ՔՐԹԱԿԻՏ

Christmas Bazaar

06 Սիրով կը հրաւիրենք ձեզ, Շաբաթ, 7 Նոյեմբեր 2026-ին, Ժամը 17.30-Էն սկսեալ

մեր տարեկան Ծննդեան պազարին, ուր կրնաք գտնել հայկական եւ արեւելեան ճաշերու եւ անուշեղէններու տեսակներ, գանազան ծննդեան նուէրներ եւ զարդեղէններ, հայկական գիրքեր "Արեւիկ" գրատունէն եւ ոչ միայն...

📍 Լամիաս 30, Փիրեաս (Պելոյեանի փողոցի վրայ)

☎ Գեռախոս՝ 210-4907867

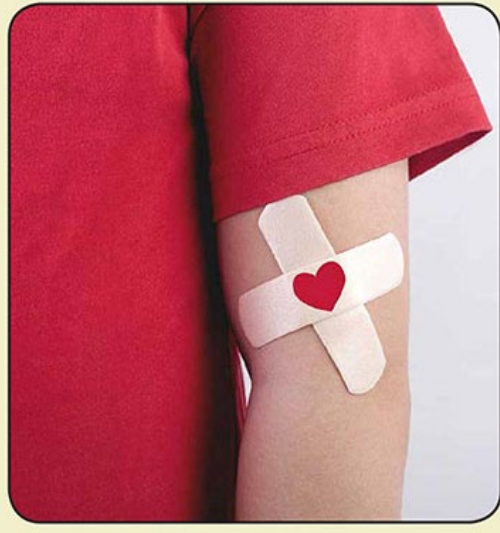
Յունաստանի Հայ Կապոյտ Խաչի Շրջանային վարչութեան կազմակերպութեամբ

Արիւնատուութեան 2-րդ փուլ

Կիրակի, 1 Նոյեմբեր, առաւօտեան ժամը 10:00-14:00

Ֆիքսի «Արամ Մանուկեան» ակումբին մէջ

Արի՛ւն նուիրելը, կեանք նուիրել է

Թարգմանչաց կտակը. ոսկեղէն տառերէն մինչեւ բաբախող սիրտ

Ծ.Խ. Իր շահեկանության համար, ստորել կը ներկայացնենք մանկապարտիզականուհի Անի Աբիկեանի խօսքը՝ արտասանուած Ս. Թարգմանչաց տօնին առիթով կազմակերպուած ելոյթին:

ԱՆԻ ԱԲԻԿԵԱՆ

Աշխարհ այս ոսկեգօծ օրերուն, Սուրբ Խաչի տօնէն շաբաթներ ետք, հայոց եկեղեցիներու զանգերը կը դողանքեն՝ յատուկ քաղցրութեամբ, աւետելու համար մեր ժողովուրդի ամենէն նուիրական եւ սիրուած ազգային-եկեղեցական տօներէն մէկը՝ Թարգմանչացը: Եւ ճիշդ ասոր համար է հայկական վարժարաններու մեր մեծ ընտանիքին, ուսուցիչներուն եւ յատկապէս մեր բոլոր աշակերտներուն համար՝ պայծառ լոյսով ու արեւաշող ջերմութեամբ լեցուն, հոգեհարազատ տօն մըն է: Օր մը, ուր կրթօճախներէն ներս խանդավառութեամբ կը փառաբանենք մայրենի լեզուն եւ այն ոսկեղէն տառերը, որոնցմով հայ մանուկը կը ծաղկի ու հասակ կը նետէ ամէն օր: Մեր օրացոյցին մէջ այս օրը պատկուած է վեհ ու հանդիսաւոր անունով մը. «Տօն Սրբոց Թարգմանչաց Վարդապետացն մերոց»:

Բայց ի՞նչ կը թաքնուի այս հնամենի եւ ծանրակշիռ խօսքերուն ետին: Հոն կը բաբախէ մեր ազգային ինքնութեան կենդանի սիրտը: Անոր մէջ արձանագրուած է մեր ժողովուրդի հոգեւոր ծննդեան վկայականը: Այսօր մենք կը դառնանք ականատես ու ժառանգորդ այն մեծագոյն հրաշքին, երբ հայոց գիրերու գիւտով Աստուածաշունչը հայերէնի թարգմանուեցաւ եւ Թարգմանչաց հզօր շարժումով մարմին առաւ հայ դպրութիւնը: Մետրոպ Մաշտոցն ու Սահակ Պարթեւ կաթողիկոսը իրենց նուիրեալ աշակերտներուն հետ միասնաբար՝ լուսարոր գործով իրագործեցին հոգեւոր փառաւեղ յեղաշրջում մը, քանդելով օտար հնչիւններու այն պատնէշը, որ կը բաժնէր ժողովուրդը իր հաւատքէն. որպէսզի Աւետարանի լոյսը հարազատ բառերով հնչէ հայուն: Այդ օրը անոնք քրիստոնէութիւնը հիւստեցին հայոց դպրութեան, կերտելով մեր ազգային ինքնութեան եւ մեր հաւատքի այն յանգանակն միութիւնը, որ այլեւս ո՛չ մէկ ուժ պիտի կարենար բաժնել:

Պատմութիւնը մեզի յստակօրէն ցոյց կու տայ, որ ազգերու ճակատագիրը կ'որոշուի անոնց հոգեւոր հիմքերով: 301 թուականին, երբ մենք՝ որպէս աշխարհի առաջին ազգ, քրիստոնէութիւնը ընդունեցինք իբրեւ պետական կրօն՝ հսկայական քայլ մը առինք: Բայց այդ հաւատքը դեռ ամբողջութեամբ մերը չէր: Մօտ մէկ դար, հայկական եկեղեցիներուն մէջ Աստուծոյ խօսքը կը հնչէր օտար լեզուներով՝ յունարէնով եւ ասորերէնով: Ժողովուրդը կը հաւատար, բայց չէր հասկնար իր աղօթքը: Կրօնքը կը մնար անհասկնալի՝ չթափանցելով հայուն մտածողութեան խորքը: Եւ տրամաբանութիւնը պարզ է. եթէ հաւատքը չի խօսիր ժողովուրդի մայրենի լեզուով, օտարալեզու կրօնքը արագօրէն կ'առաջնորդէ հոգեւոր եւ ազգային ծուլման:

Յատկապէս 5-րդ դարու սեմին, երբ Հայաստան քաղաքականապէս պառակտուած էր հզօր պարսկական եւ բիւզանդական կայսրութիւններու միջեւ, ֆիզիքական ու հոգեւոր ոչնչացման վտանգը անելի քան իրական էր: Այս հանգրուանին, արժէ պահ մը խորհիլ. կրնա՞ր արդեօք ազգ մը, հաւատք մը կամ քաղաքակրթութիւն մը անցնիլ դարերու ընդմէջէն՝ ապաւինելով միայն բանաւոր խօսքին: Կրնա՞ր պատմութիւնը դիմադրել ժամանակի մոռացութեան, եթէ ապրել

միայն իբրեւ հովին խառնուող անցողիկ հնչի՞ւն:

Բնականաբար ոչ. յանձնարարու համար անհրաժեշտ էր գրաւոր խարխիս մը: Ահա այս մթամած եւ ճակատագրական պայմաններուն մէջ էր, որ Սուրբ Մետրոպ Մաշտոց, ձգելով արքունի պաշտօնն ու զինուորական ասպարէզը, ամբողջութեամբ նուիրուեցաւ այս փրկարար գործին: Երկար պրպտումներէ ետք, խորունկ աղօթքի, խոկումի եւ աստուածային տեսիլքի մէջ, ան 405 թուականին յայտնագործեց հայերէն տառերը: Եւ անմիջապէս սկսաւ թարգմանութիւնը:

Հայերէն տառերով գրուած առաջին նախադասութիւնը եղաւ Սողոմոնի Առակներէն՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն եւ զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ պարզապէս կը նշանակէ՝ ճանչնալ իմաստութիւնն ու խրատը, եւ հասկնալ հանճարին խօսքերը:

Սակայն Սուրբ Գրքի ամբողջական թարգմանութիւնը երեսո՛ւն տարուան անդու, համբերատար եւ մանրակրկիտ աշխատանք պահանջեց: Այնքան ճշգրիտ, հարուստ եւ գեղեցիկ էր արդիւնքը, որ օտար գիտնականներն զայն անուանեցին «**Թագուհի Թարգմանութեանց**»: Այս հսկայական իրագործումը յաջողեցաւ, որովհետեւ Սահակն ու Մետրոպ միմեկի չէին: Անոնք իրենց շուրջ համախմբեցին հարիւրէ անելի լուսամիտ ու խանդավառ երիտասարդներ՝ մեր աւագ եւ կրտսեր թարգմանիչները: Պահ մը պատկերացնենք այս նուիրեալ պատանիներն ու երիտասարդները. անոնք կտրեցին ցամաքներ ու ծովեր, հասան ժամանակի մտքի մեծագոյն կեդրոնները՝ Աթէնք, Ալեքսանդրիա եւ Բիզանդիոն եւ ամբարեցին համաշխարհային գիտութեան լոյսը: Բայց օտար աշխարհներու հմայքը երբե՛ք չկրցաւ պոկել զիրենց հարազատ արմատներէն... վերադարձան հայրենիք, որպէսզի այդ հա-

մամարդկային զանձը տարածէն հայկական նորաստեղծ տառերուն մէջ:

Անոնք դարձան ինքնուրոյն գրականութեան հիմնադիրներ... անոնց գրիչով հայ հոգին գտաւ իր սեփական ձայնն ու մեղեդին... Ծիշդ այդ պահուն էր, որ արշալոյսի պէս բացուեցաւ հայ մշակոյթի աննման ծաղկումը. լեզուն սկիզբ տուաւ արուեստին. քարը սկսաւ խօսիլ խաչքարերու ճամբով. իսկ մագաղաթը գոյն առաւ մանրանկարչութեամբ. աշխարհի իմաստութիւնը հայրենի հողին վրայ վերածնուեցաւ բարգաւաճ մշակոյթի: Այս մտաւոր արարումէն ծնաւ Ոսկեդարը՝ որպէս Թարգմանչաց անգնահատելի գործի շքեղագոյն պսակում: Այդ երիտասարդներուն շնորհիւ էր, որ հայ միտքը թեւեր առաւ, իսկ մեր մայրենին դարձաւ աղօթք, վիպերգութիւն եւ փիլիսոփայութիւն:

Ինչպե՞ս մոռնալ Կորին Սքանչելին, որ իր ուսուցիչին հանդէպ անսահման սիրով ու երախտագիտութեամբ գրեց առաջին հայերէն ինքնուրոյն գիրքը՝ «**Վարք Մաշտոցի**», մեզի կտակելով Մաշտոցի լուսարոր կերպարը: Ինչպե՞ս չիշել Եգնիկ Կողբացին, որ իր հզօր փիլիսոփայութեամբ մաքրեց հայոց միտքը օտար ու կեղծ ուսմունքներէ՝ պաշտպանելով մեր մաքրապայծառ հաւատքը:

Արդեօք ո՞վ կրնար փոխանցել մեր արմատներուն հպարտութիւնը, անցեալի յիշողութիւնն ու ապագայի տեսիլքը, եթէ ոչ մեր Պատմահայրը՝ Մովսէս Խորենացին: Իսկ ինչպե՞ս պիտի ճանչնայինք մեր հերոսական ոգիին վեհութիւնը, եթէ եղիշէ Պատմիչը իր ոգեշունչ գրիչով չանմահացներ Վարդանանց դիւցազնամարտը՝ սորվեցնելով մեզի գիտակցուած մահուան անմահութիւնը:

Եւ այս լուսարոր շարժումը երբեք կանգ չառաւ: Այս նոյն տառերու կախարդական

զօրութեամբ էր, որ դարեր ետք, Գրիգոր Նարեկացին մեր մայրենի լեզուն վերածեց մաքուր աղօթքի եւ զայն միախառնեց աստուածային լոյսին. իսկ Ներսէս Շնորհալիս մեր եկեղեցւոյ կամարներուն տակ հիւսեց հրեշտակային այն մեղեդիները, որոնք մինչեւ այսօր հոգեպարար ներդաշնակութեամբ կը հնչեն հայոց խորաններէն:

Այս հանգրուանին արժէ պահ մը կանգ առնել եւ խորհիլ մեր պատմութեան մեծագոյն հրաշքին մասին:

Պատմութեան քառուղիներուն վրայ թշնամիները եկան ու դեռ կան... անոնք կրցան քանդել մեր քարաշէն հոյակապ եկեղեցիները: 11-րդ դարուն անոնք աւերեցին մեր փառապանծ մայրաքաղաք Անին՝ «**Հազար ու մէկ եկեղեցիներու քաղաքը**», խլելով մեր պետականութիւնն ու թագաւորութիւնը:

Հարիւրամեակներ ետք, անոնք իրկիզեցին մեր վանքերն ու սրբավայրերը: Եւ ասա՛դ, այդ աները միայն անցեալի պատմութեան էջերուն մէջ չմնաց. նոյնիսկ մեր օրերուն, մենք սրտի խոր կսկիծով ականատես եղանք Արցախի մեր դարաւոր եկեղեցիներուն, խաչքարերուն եւ սրբավայրերուն կորուստին:

Բայց անոնք երբե՛ք, չկրցան քանդել այն անտեսանելի հոգեւոր եկեղեցին, զոր մեր Թարգմանիչ Հայրերը կառուցեցին մեր ոսկեղէն տառերով:

Հայ եկեղեցին, իր ձեռքին ունենալով հայերէն Աստուածաշունչն ու մատենագրութիւնը, դարձաւ պետութիւն՝ անպետութիւն մնացած հայութեան համար: Եւ ասոր ամենէն ցնցող ապացոյցը տեսանք 1915-ի Ցեղասպանութեան ողբերգական օրերուն: Երբ հայը կը քշուէր դէպի աքսորի անապատները, ի՞նչ փրկեցին հայ մայրերը: Անոնք չփրկեցին իրենց հարստութիւնը կամ ոսկին, այլ իրենց կուրծքին սեղմած՝ փրկեցին հայոց գիրքն ու մագաղաթները: Այս անքաղաքատելի հերոսութեան ամենէն յուզիչ եւ խորհրդանշական դրուագներէն մէկը պատահեցաւ Մշոյ «**Առաքելոց**» վանքին մէջ: Աքսորի ճամբուն վրայ, երկու հայ կիներ, մոռնալով սովն ու յոգնութիւնը, իրենց ուսերուն առին մեր ամենէն մեծ մագաղաթեայ ձեռագիրը, «**Մշոյ Ճառքնտիրքը**»: Անոնք այս սուկայ գիրքը երկուքի բաժնեցին ու սուրբ ուխտ մը ըրին. եթէ իրենցմէ մէկը իյնար անապատի ճամբաներուն վրայ, միւսը կենացի գնով պիտի փրկէր գիրքին միւս կեսը եւ ապահով պիտի հասցնէր հայրենի հող:

Պատկերացուցե՛ք այս տիեզերական հրաշքը. հայ մարդը պատրաստ էր ամէն ինչ կորսնցնել. միայն թէ փրկէր մեր Թարգմանիչներու ստեղծած գիրն ու մայրենի խօսքը: Անոնք հասկցած էին մեծագոյն ճշմարտութիւն մը. մեր լեզուն պարզապէս հաղորդակցութեան միջոց չէր, այլ մեր ազգի անջնջելի անձնագիրն էր, մեր գոյութեան անքակտելի վկայականը: Պատահական չէ, երբ Ցեղասպանութենէն ետք հազարաւոր հայ որբեր ապաստան գտան որբանոցներուն մէջ, անոնց սորվեցուցած առաջին դասը ըլլալով Մաշտոցեան տառերը: Որովհետեւ մեր հոգեւոր հայրերը լաւ գիտէին՝ հայրենի հողէն զրկուած այդ մանուկներուն միակ իսկական եւ անկորնչելի հայրենիքը հայոց լեզուն էր: Անոնցմով անոնք նորէն կենաց գտան. այդ սուրբ գիրքերով է որ մենք այսօր կրնանք հայրենիւն աղօթել, խօսիլ, պատմել, սորվիլ, յիշել ու ստեղծագործել...

Ցեղահանութեան սեւ օրերուն, քանի՜ քանի՜ հոգիներ իրենց վերջին շունչով մրմնացան «**Հայր Մեր**»-ը: Եւ ասիկա պարզապէս անցեալ չէ. այսօր իսկ, Արեւմտեան Հայաստանի որբն է լքուած, կիսաւեր եկեղեցիէ ներս, զգալի կ'ըլլայ,

Շար. Էջ 6

Պատմական ժառանգություն

Թե ինչպե՞ս քարտուրս մեջեն անլուծելիորեն կը դողանք «ՏԵՐ ՈՂՈՐՈՒՄԵԱ»-ն: Որովհետեւ հիսուսած աղօթքը երբեք չի մեռնիր. անկա կ'ապրի պատերէն դուրս ու կը շարունակէ հնչել ժամանակի անվերջութեան մէջ...

Իսկ մեր արցունքն ու տառապա՞նքը... անոնք չկորսուեցան անապատի հովերուն մէջ, որովհետեւ պատմութեան բեմ բարձրացաւ մեր խորթայ Թարգմանիչը՝ անգուգական Մեծն Կոմիտաս Վարդապետը: Կոմիտասը հաւաքեց հայ գիւղացիի պարզ երգը, հայուն լացն եւ ուրախութիւնը, սարերու հովն ու հոգեւոր շարականները: Ան թարգմանեց մեր ցաւը՝ զայն վերածելով անմահ երաժշտութեան: Եւ այսօր, երբ կ'ունկնդրենք Կոմիտասի Պատարագը, կը լսենք մեր նահատակներու ձայնը... ձայն մը սրբացած, որ երբեք պիտի չմեռնէ:

Կորուստի դեմ կանգնեցուցինք կեանքը... Խաւարի դեմ վառեցինք գիրի, երգի ու հաւատքի լոյսը... հազար ու մէկ արհաւիրք եկան ու անցան, բայց ո՛չ մէկ ուժ կրցաւ հայուն հոգիէն խլել իր հաւատքը եւ լեզուն:

Եւ երբ հայը ստեղծեց Սփիւռքը, փոխանակ ծովունելու օտար ուղիւնսներուն մէջ, ան Թարգմանչաց լոյսը վերածեց խոր, շարժական հայրենիքի: Հայը դարձաւ աշխարհի այն եզակի ազգերէն մէկը, որ դեռ պետութիւն չունեցած, ստեղծեց իր տպագրութիւնը:

Արդէն 1512 թուականին, Վենետիկի մէջ լոյս տեսաւ առաջին հայալեզու գիրքը՝ Յակոբ Մեղապարտի Ուրբաթագիրքը: Անկէ ետք, աշխարհի հայկական տպարանները ծաղկեցան սկիզբ դնելով հայ մամուլին: Մինչեւ մեր օրերը եւ յատկապէս իսկ 30-ականների մէջ, մեր օրաթերթը կը մնայ այն կամուրջը, որ հայատառ լուրերով կը միացնէ մեզ:

Անոնք էջերուն վրայ, մայրենին կը դառնայ տեղեկատուութիւն, մշակոյթ եւ մեր առօրեայ միասնութեան խօսուն վկան: Տպարաններէն դուրս եկող իւրաքանչիւր հայերէն գիրք՝ մեր նո՛ր ամրոցն դարձաւ Սփիւռքի մէջ:

Աշխարհի որ անկիւնն ալ ուր հայը հասաւ, հազիւ իր խոր օճախը հաստատուած, կառուցեց եկեղեցի եւ անոր կողքին՝ Դպրոց: Ու այսպէս ալ եղաւ Յունաստանի ամբողջ տարածքին, երբ 1922-ի ալեկոծումներէն ետք հիւրընկալ այս ափերը հասած գաղթական հայերը՝ հիւսիսէն հարաւ, հիմնեցին հաւատքի ու կրթութեան խոր տապաններ:

Եւ ամէնէն կենդանի վկայութիւնը ճիշդ այս հողն է, ուր հաւաքուած ենք այսօր: Գոքիւնի մէջ հաստատուելով, անոնք առաջին հերթին կանգնեցուցին Սուրբ Յակոբ եկեղեցին ու անոր հովանիին տակ գործող մեր այս կրթօճախը: Որովհետեւ անոնք լաւ գիտէին, որ առանց հաւատքի եւ առանց մայրենիի՝ գոյատեւումը հնարաւոր պիտի չըլլար:

Այս խորունկ ճշմարտութիւնը լաւագոյնս զգաց մեր մեծ բանաստեղծ Վահան Թէքեանը, երբ Հայ եկեղեցին կոչեց. «**Ծննդավայրն է հոգւոյս**»:

Հոն, ուր հայուն հաւատքն ու հայերէն խօսքը կը միախառնուին ու կը դառնան անբաժանելի ամբողջութիւն մը: Եւ ճիշդ այդ սրբազան միութենէն ծնունդ առաւ մեր գիրն ու բանը: Մեզի համար մայրենին, արուեստի սահմաններէն անդին անցնելով, դարձաւ մեր ինքնութեան հիմքը, Հայ եկեղեցւոյ եւ Դպրոցի կենդանի արձագանգը:

Այս նուիրական կտակը միշտ վառ մնաց: Մեր գրողները, Թարգմանչաց ասանդը ստանձնելով, դարձան մեր ազգային խղճի ձայնը:

Երբ մեր ինքնութիւնը վտանգուած էր 19-րդ դարուն, հաշատուր Աբովեանը հնչեցուց իր ահազանգը. «**Ձեր լեզուն, ձեր հաւատքը պիտի բռնեցէք**»:

Երբ պետք էր վերագտնել մեր լեզուի գեղեցկութիւնը, Եղիշէ Չարենցը գրեց. «**Ես իմ անուշ Հայաստանի արեւահամ բառն եմ սիրում**»:

Իսկ Սփիւռքի մէջ, ուր ծովման վտանգը ամենօրեայ մարտահրաւեր է, Մուշեղ Իշխանը մեզի միշտ պիտի յիշեցնէ... «**Հայ լեզուն տունն է հայուն՝ աշխարհի չորս**

ծագերուն»:

Այս տունը, որ հիմնադրուեցաւ Մաշտոցի եւ Սահակ Պարթեւի կողմէ, այսօր կանգուն է շնորհիւ մեր եկեղեցիներուն եւ վարժարաններուն:

Եւ այսօրուան այս հոյակապ կառոյցին ամէնէն կենդանի ապացոյցը մեր մէջն է, որ կը կենդանանայ մեր աշակերտներուն լուսաւոր ժպիտներով, իրենց քաղցր երգերով ու հայերէն խօսքով:

Երբ կը տօնենք Թարգմանչացը, ինքնաբերաբար հարց կը ծագի մեր մտքին մէջ. ի՞նչ կը խօսի այս դարաւոր պատմութիւնը ժամանակակից հայուն: Պատասխանը մեր աչքերուն առջեւն է. անկա մեր այսօրուան կենդանի պայքարն է:

Ծիշդ է թէ՛ մեր եկեղեցին ու հայ դպրոցը դեմ յանդիման կը գտնուին խոր, լուռ եւ նոյնքան լուրջ մարտահրաւերներով՝ համաշխարհայնացման հզօր ալիքներուն, արագ ծովման եւ օտարացման վտանգին: Մանաւանդ այսօր, երբ բոլորս կը տեսնենք թէ՛ Մայր հայրենիքի երկինքին տակ, փոթորիկները երբեք չեն խաղաղիր եւ վտանգը միշտ արթուն կը մնայ... Ահա՛ թէ ինչու 5-րդ դարու պատգամը կը դառնայ այժմեական:

Ինչպէս Մաշտոցն ու Սահակ Պարթեւը մեր ոսկեղէն տառերով հոգեւոր վահան մը կերտեցին, այնպէս ալ այսօր, հայ դպրոցի կրթական մշակներն ու մեր հոգեւոր հայրերը կը շարունակեն նոյն առաքելութիւնը:

Անոնք անխնայ կը ջանան, որպէսզի ժամանակակից աշխարհի այս հսկայ ուղիւնսն մեզ՝ մեր խոր սերունդը վառ պահէ մեր ինքնութեան կրակը. իր հնչել ձայնը լսելի դարձնէ ու դառնայ մեր դարաւոր պատմութեան կենդանի շարունակութիւնը... լեզուն ու հաւատքը ապրեցնելով ո՛չ իբրեւ անցեալի կարօտ, այլ իբրեւ բարախող սիրտ եւ պայծառ ապագայ... Եւ նայելով այս խոր սերունդին՝ կը գիտակցինք մեծագոյն ճշմարտութիւն մը. անոնցմով է, որ հայոց պատմութիւնը դուրս կու գայ գիրքերու էջերէն ու կը վերածուի շնչող ներկայի: Ահա թէ ինչու մեր աշակերտներն են մեր այսօրուան եւ վաղուան Թարգմանիչները:

Ամէն օր, երբ մեր գաւազները կը մտնեն վարժարանէն ներս ու մանկական ձայներով կը հնչեցնեն առաւօտեան «**Հայր Մեր**»-ը, երբ հայերէն էջ մը կը բանան, կը գրուցեն կամ խնամքով տառ մը կը գծեն տետրակներուն մէջ՝ ճաշակելով մայրենիին քաղցրութիւնը, անոնք կը սորվին մեծագոյն դասը. թէ՛ հայոց լեզուն պարզապէս բառերու հաւաքածոյ չէ, այլ՝ մեր հաւաքական պատմութիւնը, մեր յիշողութիւնն ու բարձրագոյն մշակոյթը... Իւրաքանչիւր տառով, զոր անոնք կը փորագրեն իրենց միտքերուն մէջ, կը շարունակեն Թարգմանչաց սուրբ գործը՝ կերտելով իրենց սեփական անխորտակելի վահանը... այդ վահանով է, որ անոնք պիտի պաշտպանեն իրենց հայկականութիւնը աշխարհի հովերէն... անոնցմով կ'իրագործուի մեր ազգի ամենօրեայ յարութիւնը:

Հետեւաբար, հայուն համար աշխարհի վրայ գոյութիւն ունին երկու նուիրական ձայներ, որոնք յաւերժօրէն շաղկապուած են իրարու: Մէկը Հայ եկեղեցւոյ գանգակն է՝ որ մեր հոգիներուն մէջ անմար կը պահէ մեր հաւատքը, իսկ միւսը՝ Հայ Դպրոցի գանգն է, որ մեր մանուկներուն շուրթերուն վրայ Մաշտոցեան հրաշքը կը ծաղկեցնէ: Այս անբաժանելի զոյգն է, որ կը հանդիսանայ հայու ոգիի կենդանի զարկերակը:

Թող այս լուսեղէն դողանքները միշտ արձագանգեն անոնց սրտերուն մէջ... մեր եկեղեցւոյ լոյսն ու մայրենիին շքեղութիւնը՝ անբաժան ուղեկից ըլլան մեր հրաշք աշակերտներուն... իրենց կենսի բոլոր բարեբեր ուղիներուն վրայ...

Անկասկածօրէն հայեցի դաստիարակութիւն ջամբող մանկավարժի մը համար, չկայ աւելի մեծ պարգեւ, քան ունկնդրել ու վայելել հայ մանուկին հայերէն երգն ու խօսքը... ականատես ըլլալ, թէ ինչպե՞ս ամէն մէկ բառի ու փոփոխութիւն ընդմէջէն տառերը ձեւ եւ գոյն կը ստանան՝ հիստորի մեր ամենագեղեցիկ հեքիաթը:

Շնորհաւոր բոլորիս Թարգմանչաց տօնը:

Επικαιρότητα - Ειδήσεις

Պաղապարհի Նիկիտ Տիմոնիանի արձանը Մոսկուայի մէջ

Դա անսովորական ագնոստիկ քանդակարտի աշխատանքն է, որը արտացոլում է իր անհատական փորձը և իր սիրած մարտնչական խաղի մասին իր անհատական տեսլականը:

Տօնակա արձանը տեղադրուել է Մոսկուայի Կոստյուկովի օլիմպիական մարզադաշտի մօտ, որտեղ 1980 թվականին տեղի ունեցել է Սալոնիկի խաղերը:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Հայաստանի օլիմպիական խաղերի մարտնչական խաղի մասին իր անհատական տեսլականը:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Նիկիտ Տիմոնիանը ծնվել է 1936 թվականին Երևանում, որտեղ և ապրում է այսօր:

Επικαιρότητα - Ειδήσεις

Πρόσωπα-Τέχνες

Το Ισραήλ φέρεται να υπέγραψε συμφωνία ύψους 235 εκατ. δολαρίων για την προμήθεια πυραυλικών συστημάτων στο Αζερμπαϊτζάν

Ενισχύεται περαιτέρω η στρατιωτική συνεργασία των δύο χωρών – Ανησυχίες για τον αντίκτυπο των ισραηλινών εξοπλισμών στην περιφερειακή ασφάλεια και την προοπτική ειρήνευσης στον Νότιο Καύκασο.

Η ισραηλινή αμυντική βιομηχανία Elbit Systems φέρεται να εξασφάλισε σύμβαση ύψους 235 εκατομμυρίων δολαρίων για την προμήθεια προηγμένων κατευθυνόμενων ρουκετών ακριβείας και συστημάτων πολλαπλής εκτόξευσης πυραύλων στο Αζερμπαϊτζάν, ενισχύοντας περαιτέρω τη μακροχρόνια στρατιωτική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών.

Η συμφωνία ανακοινώθηκε τη Δευτέρα 19 Οκτωβρίου και επιβεβαιώθηκε από την Elbit Systems, η οποία δεν αποκάλυψε την ταυτότητα του αγοραστή, περιοριζόμενη στην αναφορά ότι πρόκειται για ευρωπαϊκή χώρα. Ωστόσο, σύμφωνα με δημοσίευμα της ισραηλινής οικονομικής εφημερίδας Globes, η οποία επικαλείται πηγές με γνώση της υπόθεσης, ο πραγματικός αποδέκτης της συμφωνίας είναι το Αζερμπαϊτζάν. Η τριετής σύμβαση περιλαμβάνει κατευθυνόμενες ρουκέτες ακριβείας EXTRA-MR, με δυνατότητα προσβολής στόχων σε αποστάσεις έως και 80 χιλιομέτρων, καθώς και συστήματα πολλαπλής εκτόξευσης πυραύλων PULS. Στο πακέτο περιλαμβάνονται επίσης πρόσθετα συστήματα πυροβολικού και υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποστήριξης. Οι ακριβείς ποσότητες του εξοπλισμού που πρόκειται να παραδοθεί δεν έχουν γίνει γνωστές.

Το Ισραήλ βασικός προμηθευτής όπλων του Αζερμπαϊτζάν

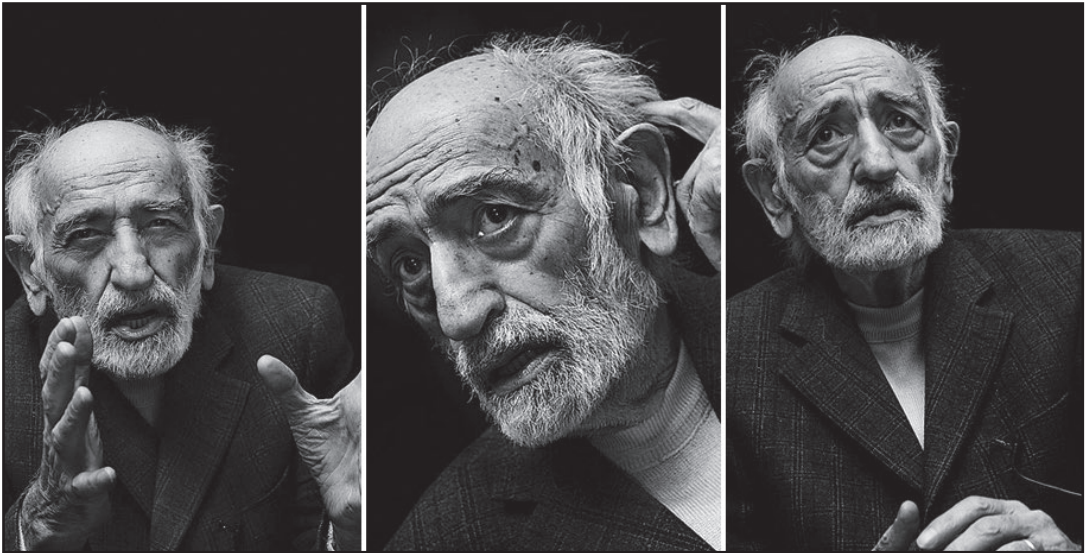
Η νέα συμφωνία επιβεβαιώνει τη στρατηγική σημασία της αμυντικής συνεργασίας Ισραήλ-Αζερμπαϊτζάν, με το Ισραήλ να συγκαταλέγεται στους σημαντικότερους προμηθευτές προηγμένων οπλικών συστημάτων του Μπακού. Η στρατιωτική ενίσχυση του Αζερμπαϊτζάν μέσω ισραηλινών εξοπλισμών έχει προκαλέσει επανειλημμένα ανησυχίες, ιδιαίτερα λόγω της χρήσης τέτοιων συστημάτων στις συγκρούσεις με την Αρμενία και στο Αρτσάχ. Σύμφωνα με στοιχεία του Διεθνούς Ινστιτούτου Ερευνών για την Ειρήνη της Στοκχόλμης (SIPRI), το Ισραήλ αντιστοιχούσε στο 69% των εισαγωγών κύριων οπλικών συστημάτων του Αζερμπαϊτζάν την περίοδο 2016-2020. Ισραηλινές προέλευσης μη επανδρωμένα αεροσκάφη, κατευθυνόμενα πυρομαχικά και άλλα προηγμένα οπλικά συστήματα χρησιμοποιήθηκαν εκτενώς κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Αρτσάχ το 2020. Παράλληλα, η Διεθνής Αμνηστία έχει καταγράψει ενδείξεις χρήσης πυρομαχικών διασποράς τύπου M095, ισραηλινής κατασκευής, από τις αζερικές δυνάμεις εναντίον κατοικημένων περιοχών του Στεπανακέρτ κατά τη διάρκεια της ίδιας σύγκρουσης. Οι σχετικές αναφορές εντείνουν τους προβληματισμούς για τις ανθρωπιστικές συνέπειες της συνεχιζόμενης προμήθειας οπλικών συστημάτων στο Αζερμπαϊτζάν.

Επέκταση της ισραηλινής αμυντικής παρουσίας

Η συμφωνία για τα πυραυλικά συστήματα έρχεται σε συνέχεια μιας ακόμη σημαντικής εξέλιξης στην αμυντική συνεργασία των δύο χωρών. Η ισραηλινή εταιρεία Ari Arms εγκαινίασε πρόσφατα διευρυμένη μονάδα παραγωγής τυφεκίων στο Αζερμπαϊτζάν, παρουσία του προέδρου της χώρας, Ιλχάμ Αλίγιεφ, και ανώτερων αξιωματούχων του αμυντικού τομέα. Η νέα εγκατάσταση θα παράγει τυφέκια τύπου M4, δυτικής σχεδίασης, στο πλαίσιο συνεργασίας με την αμυντική βιομηχανία του Αζερμπαϊτζάν. Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία δεν περιορίζεται στην αγορά έτοιμου στρατιωτικού εξοπλισμού, αλλά καταδεικνύει την προσπάθεια ανάπτυξης εγχώριας παραγωγικής ικανότητας, με μεταφορά ισραηλινής τεχνολογίας και τεχνογνωσίας.

Νέες ανησυχίες για την ασφάλεια στον Νότιο Καύκασο

Οι τελευταίες συμφωνίες έρχονται τρία χρόνια μετά τη στρατιωτική επιχείρηση του Αζερμπαϊτζάν στο Αρτσάχ, τον Σεπτέμβριο του 2023, η οποία οδήγησε στον μαζικό εκτοπισμό περισσότερων από 120.000 Αρμενίων από την ιστορική τους πατρίδα. Μέχρι σήμερα, το δικαίωμα επιστροφής των εκτοπισμένων Αρμενίων, καθώς και άλλες κρίσιμες ανθρωπιστικές και πολιτικές εκκρεμότητες που συνδέονται με τη σύγκρουση, παραμένουν ανοιχτά ζητήματα. Υπό αυτές τις συνθήκες, η περαιτέρω ενίσχυση του οπλοστασίου του Αζερμπαϊτζάν με προηγμένα επιθετικά συστήματα αναζωπυρώνει τις ανησυχίες για τη μεταβολή των στρατιωτικών ισορροπιών στον Νότιο Καύκασο. Παράλληλα, θέτει εκ νέου ερωτήματα σχετικά με τον ρόλο των εξωτερικών προμηθευτών όπλων και τις επιπτώσεις των εξοπλισμών στις προοπτικές επίτευξης μιας βιώσιμης και διαρκούς ειρήνης στην περιοχή.

Σος Σαρκισιάν (1929-2013)
Ηθοποιός και θεατρικός δημιουργός

Στις 24 Οκτωβρίου 1929 γεννήθηκε στο Στεπαναβάν της βόρειας Αρμενίας ο σπουδαίος ηθοποιός Σος Σαρκισιάν, μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες του αρμενικού θεάτρου και κινηματογράφου του 20ού αιώνα. Από νεαρή ηλικία έδειξε ιδιαίτερη κλίση προς την υποκριτική. Το 1948 εγκαταστάθηκε στο Γερεβάν, την πρωτεύουσα της Αρμενίας, όπου ξεκίνησε την επαγγελματική του πορεία στο Θέατρο Νέων Θεατών. Στη συνέχεια, σπούδασε στο Ινστιτούτο Καλών Τεχνών και Θεάτρου του Γερεβάν, από το οποίο αποφοίτησε το 1954. Από το 1954 έως το 1991 υπήρξε μέλος του Κρατικού Ακαδημαϊκού Θεάτρου Σουντουκιάν του Γερεβάν, όπου ερμήνευσε πολυάριθμους ρόλους σε κλασικά και σύγχρονα θεατρικά έργα. Ανάμεσα στις αξιοσημείωτες ερμηνείες του συγκαταλέγονται ο Άμλετ και ο βασιλιάς Ληρ στα ομώνυμα έργα του Σαίξπηρ, καθώς και ο Δον Κιχώτης. Η υποκριτική του χαρακτηριζόταν από ψυχολογικό βάθος, εκφραστικότητα και την ικανότητα να αποδίδει με ιδιαίτερη ευαισθησία την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης φύσης. Παράλληλα με τη θεατρική του σταδιοδρομία, ανέπτυξε αξιόλογη παρουσία στον κινηματογράφο, συμμετέχοντας σε περισσότερες από σαράντα ταινίες. Σημαντικός σταθμός στην πορεία του υπήρξε η συμμετοχή του στην εμβληματική ταινία επιστημονικής φαντασίας «Solaris» (1972) του Αντρέι Ταρκόφσκι, όπου ενσάρκωσε τον δρα Γκιμπαριάν. Ξεχώρισε, επίσης, σε αρμενικές κινηματογραφικές παραγωγές, όπως οι ταινίες «Triangle» (1967), «We and Our Mountains» (1969) και «Nahapet» (1977). Μέσα από τους ρόλους του συνέβαλε στην προβολή της αρμενικής ιστορίας, της κοινωνικής πραγματικότητας και των

πολιτισμικών παραδόσεων της πατρίδας του. Η προσφορά του, ωστόσο, δεν περιορίστηκε στην ερμηνευτική τέχνη. Το 1991 ίδρυσε στο Γερεβάν το Θέατρο «Χαμαζκάϊν», του οποίου ανέλαβε την καλλιτεχνική διεύθυνση, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της θεατρικής ζωής της χώρας. Παράλληλα, από το 1997 έως το 2006 διετέλεσε πρόεδρος του Κρατικού Ινστιτούτου Θεάτρου και Κινηματογράφου του Γερεβάν, αφιερώνοντας σημαντικό μέρος της δραστηριότητάς του στην εκπαίδευση και την ανάδειξη της νέας γενιάς καλλιτεχνών. Η καλλιτεχνική του πορεία αναγνωρίστηκε με σημαντικές τιμητικές διακρίσεις. Το 1972 ανακηρύχθηκε Λαϊκός Καλλιτέχνης της Αρμενικής Σοβιετικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας, ενώ το 1985 τιμήθηκε με τον τίτλο του Λαϊκού Καλλιτέχνη της Σοβιετικής Ένωσης, μία από τις υψηλότερες διακρίσεις που απονέμονταν στον χώρο των τεχνών στη Σοβιετική Ένωση. Ο Σος Σαρκισιάν πέθανε στις 26 Σεπτεμβρίου 2013 στο Γερεβάν, σε ηλικία 83 ετών. Η απώλειά του στερήσε από την Αρμενία έναν σπουδαίο καλλιτέχνη και πνευματικό δημιουργό. Ενταφιάστηκε στο Πάνθεον Κομιτάς, όπου αναπαύονται εξέχουσες προσωπικότητες της αρμενικής πολιτιστικής και δημόσιας ζωής. Ακόμη και σήμερα, ο Σος Σαρκισιάν εξακολουθεί να αποτελεί σημείο αναφοράς για το αρμενικό θέατρο και τον κινηματογράφο. Η παρακαταθήκη του δεν περιορίζεται στις αξιομνημόνευτες ερμηνείες του, αλλά εκτείνεται στη δημιουργία πολιτιστικών θεσμών, στην εκπαίδευση νέων καλλιτεχνών και στη διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Αρμενίας. Με το έργο και τη συνολική του δράση άφησε ανεξίτηλο το αποτύπωμά του στην καλλιτεχνική ζωή της χώρας του.

Ένα τηλεοπτικό αφιέρωμα στην ιστορία και τον πολιτισμό της Αρμενίας

Ωριαία τηλεοπτική συνέντευξη αφιερωμένη στην Αρμενία παραχώρησε στη Λάρισα, την Πέμπτη 8 Οκτωβρίου 2026, ο Δρ. Στέργιος Τάτσιος, διδάκτωρ και κάτοχος μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών του ΕΚΠΑ και ένθερμος φίλος της Αρμενίας, την οποία έχει επισκεφθεί αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια. Η συνέντευξη προβλήθηκε το Σάββατο 17 Οκτωβρίου 2026 από το θεσσαλικό τηλεοπτικό κανάλι FORMEDIA TV και θα επαναληφθεί το Σάββατο 24 Οκτωβρίου. Η συνέντευξη δόθηκε στο πλαίσιο της εκπομπής «Σελίδες Ιστορίας και Πολιτισμού», με παρουσιάστρια τη Δρα Χριστίνα Πολέζε, με θέμα «Ιστορία και θησαυροί της Αρμενίας». Κατά τη διάρκειά της έγινε εκτενής αναφορά στην ιστορία, τη λαογραφία και τη δημογραφία της Αρμενίας, καθώς και σε χαρακτηριστικά στοιχεία του πολιτισμού της. Ειδικότερα, παρουσιάστηκαν οι σχέσεις της με το Βυζάντιο, το αρμενικό αλφάβητο, η ναοδομία και η αρχιτεκτονική της, το Ετςματζίν και το Ματενανταράν, τα περίφημα «χατσκάρ» (σταυρόλιθοι), η αρμενική κουζίνα, η σύγχρονη αρμενική διασπορά, καθώς και γνωστοί και διακεκριμένοι Αρμένιοι.

Նուիրատուութիւններ

Իրենց մօր եւ մեծ մօր՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան քառասունքին առիթով կը նուիրեն.

- Տէր եւ տիկին Արամ եւ Ալիս Աւագեան եւ զաւակները Սերգօ եւ Գեորգ Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 100, «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 100, Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100, «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 100 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Պաղտիկ եւ Մերի Խտրեան եւ զաւակները Անայիս եւ Յակոբ Հ.Կ. Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 100, «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 100, Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100, «Արմենիքա» պարբերաթերին 100 եւրօ:

Իրենց քրոջ եւ մօրաքրոջ՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան քառասունքին առիթով կը նուիրեն.

- Տիկին Սիրան Ադամեան Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100, Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50, «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 50 եւրօ:

- Եղիշէյեան ընտանիք Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100, «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 100 եւրօ:

- Պրն. Յաբէթ Ադամեան Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100 եւրօ:

Իրենց քրոջ եւ հօրաքրոջ՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան քառասունքին առիթով կը նուիրեն.

- Սափրիչեան ընտանիք , Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 150 եւրօ:

- Սերգօ Մովսէսեան ընտանիք Հ.Կ.Խաչի «Ա. եւ Ժ. Ծենագեան» միջնակարգ վարժարանին 50 եւրօ:

Իր ներքոջ՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան քառասունքին առիթով տիկին Պերճուհի Ունճեան կը նուիրէ «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 200 եւրօ:

Իրենց ազգականին՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան քառասունքին առիթով կը նուիրեն.

- Տէր եւ տիկին Յարութիւն եւ Նոյեմի Եզեկիէլեան Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100 եւրօ:

- Գագեան ընտանիք (Փարիզ) Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 100 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Լեւոն եւ Ֆլորա Չերչեան «Արմենիքա» պարբերաթերթին 100 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Արմէն եւ Միքա Տերեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 200 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Հայկ եւ Հրանդուհի Աճեմեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 200 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Յարութիւն եւ Սիլվի Աճեմեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 200 եւրօ:

Նոյն առիթով կը նուիրեն.-

- Տէր եւ տիկին Վարդան եւ Ալեքսիա Չիչեքեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Հայկ եւ Շնորհիկ Չիչեքեան Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Լեւոն Մարկոսեան ընտանիք (Քերքիրա) «Արմենիքա» պարբերաթերթին 200 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Յարութիւն եւ Ազնիւ Աճեմեան Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Փանայոթիս եւ Մանիշակ Յուքալա Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Տիկին Սոնիա Խտրեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» վարժարանին 100 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Յարութիւն եւ Հռիփսիմէ Խտրեան Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ 50 եւրօ:

- Տիկին Լուսի Շանկայեան «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 50 եւրօ:

- Տիկին Սեդա Յովակիմեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Լեւոն եւ Սեդա Փափագեան Հ.Կ.Խաչի Ֆիքսի «Ռուբինա» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Տիկին Անուշ Ծրագեան «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Պետրոս եւ Մայտա Կիրիւնլեան «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Կայծակ եւ Սիլվիա Խաչիկեան Հ.Կ.Խաչի Ֆալիրոյի «Նայիրի» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Արա եւ Լիզէթ Զիրագեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 100 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Կարօ եւ Ժագլին Փաշաճեան Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Տիկին Ծուլիա Ծանիկեան Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50 եւրօ:

- Տէր եւ տիկին Փեթրոս եւ Ծամի Տէլիեաննի Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 100 եւրօ:

Հոգեհանգիստ

Տէր եւ տիկին Արամ եւ Ալիս Աւագեան եւ զաւակները Սերգօ եւ Գեորգ, տէր եւ տիկին Պաղտիկ եւ Մերի Խտրեան եւ զաւակները Անայիս եւ Յակոբ, տիկին Սիրանուշ Ադամեան, տէր եւ տիկին Սուրէն եւ Հռիփսիմէ Սափրիչեան, տիկին Պերճուհի Ունճեան, Սթրաթոս Սափրիչեան ընտանիք, ինչպէս նաեւ Եղիշէյեան, Ադամեան, Մովսէսեան, Սափրիչեան, Տերեան, Աճեմեան, Նաճարեան, Չերչեան, Եզեկիէլեան, Գագեան (Փարիզ) եւ Ապասեան ընտանիքները կը ծանուցանեն թէ Կիրակի, 25 Հոկտեմբեր 2026-ին, Գոքինիոյ Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ մէջ, սուրբ եւ անմահ պատարգի աւարտին, հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի իրենց մօր, մեծ մօր, քրոջ, ներքոջ, մօրաքրոջ, հօրաքրոջ եւ ազգականին՝

ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ

մահուան քառասունքին առիթով: Հոգետուրճ՝ եկեղեցւոյ սրահին մէջ:

Ծնորհակալիք

Տէր եւ տիկին Արամ եւ Ալիս Աւագեան եւ զաւակները Սերգօ եւ Գեորգ, տէր եւ տիկին Պաղտիկ եւ Մերի Խտրեան եւ զաւակները Անայիս եւ Յակոբ իրենց խորին շնորհակալութիւնը կը յայտնեն բոլոր անոնց, որոնք յուղարկաւորութեան եւ հոգեհանգիստին ներկայ ըլլալով, հեռաձայնով, նուիրատուութիւններով, մասնակից եղան իրենց մօր եւ մեծ մօր՝ **ՀՌԻՓՍԻՍԷ ՌԻՆԾԵԱՆԻ** մահուան սուգին:

- Տէր եւ տիկին Ստեփան եւ Մայտա Շեմմաս Հ.Կ.Խաչի Գոքինիոյ «Սօւէ» մասնաճիւղին 50 եւրօ:
- Տէր եւ տիկին Վահրամ եւ Եղիս Մանկոյեան Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 100 եւրօ:
- Պրն. Յովհաննէս Մանկոյեան եւ տիկին Իոաննա Քարածա Գոքինիոյ «Չաւարեան» Կեդրոնի խորհուրդին 50 եւրօ:
- Տէր եւ տիկին Միսաք եւ Չարուհի Չաքալեան Հ.Կ.Խաչի Ֆիքսի «Ռուբինա» մասնաճիւղին 50 եւրօ:
- Տէր եւ տիկին Հայկազ եւ Հայկան Տեօքմեճեան եւ զաւակները Անի եւ Սերգօ «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 50, Հ.Մ.Ը.Մ.ի Գոքինիոյ մասնաճիւղին 50 եւրօ:
- Տիկին Գուրի Միսասեան «Արմենիքա» պարբերաթերթին 30 եւրօ:
- Անթառամ Տէր Թորոսեան, Քոնսթանտինա Քալումենու, Մարիա Փափանիքուլաու Հ.Կ.Խաչի Ֆալիրոյի «Նայիրի» մասնաճիւղին 30 եւրօ:

Իրենց ամուսնոյն, հօր եւ մեծ հօր՝ **ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՆՇԱՆԵԱՆԻ** յիշատակին կը նուիրեն.

- Տիկին Հիլտա Գոհարունի «Արմենիքա» պարբերաթերթին 100 եւրօ:
- Տէր եւ տիկին Գրիգոր եւ Նաթալի Չիլինկիրեան եւ զաւակները «Արմենիքա» պարբերաթերթին 50 եւրօ:

Իր կողակցին՝ **ՍՈՆԱ ԳԼԾԵԱՆԻ** յիշատակին եւ իր փեսին՝ **ՅՈՎԻԿ ՏԷՄԻՐՃԵԱՆԻ** քառասունքին առիթով պրն. Օննիկ Գլճեան «Արմենիքա» պարբերաթերթին կը նուիրէ 200 եւրօ:

Իր ամուսնոյն՝ **ՅՈՎԻԿ ՏԷՄԻՐՃԵԱՆԻ** քառասունքին առիթով տիկին Անի Տեմիրճեան կը նուիրէ՝ Հ.Կ.Խաչի Շրջանային վարչութեան 500, «Ազատ Օր»ի ֆոնտին 500, «Արմենիքա» պարբերաթերթին 500, Հայ աւետարանական եկեղեցւոյ 500, Հայ աւետարանական եկեղեցւոյ Տիկնանց մարմնոյ 500 եւրօ:

«ԱԶԱՏ ՕՐ»ի

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Կը խնդրուի մեր հայրենակիցներէն, գաղութին մէջ գործող միութիւններէն եւ կառոյցներէն իրենց յայտարարութիւնները դրկեն ամենաուշը մինչեւ **ԶՈՐԵԹՇԱՔԹԻ ԿԷՍՕՐ, եթէ կ'ուզեն Ուրբաթ օրուան տպագիր թերթին մէջ անոնք հրատարակուին:**

«ԱԶԱՏ ՕՐ» օրաթերթ

Խմբագրատուն՝ Արիսթոթելոս 8 – Զալիթեա 17671

Հեռ. 210 9575011 եւ 210 9521359

Տնօրէն՝ Մայք Զիլինկիրեան

Կայքէջ՝ www.azator.gr - e-mail: azatordaily@gmail.com

FB: AZAD OR Armenian Daily Newspaper of Greece

Դրամատան հաշիւ՝ ALPHA BANK - IBAN GR 4901 401 160 116 00 200 200 9080

Տարեկան բաժանորդագրութիւն՝ pdf եւ տպագիր 160 եւրօ, pdf կամ տպագիր 120 եւրօ

Թերթի ելեկտրոնային տարբերակը լոյս կը տեսնէ ամէն օր, Ուրբաթ օրերը կը տպուի:

«AZAT OP» (ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΗΜΕΡΑ) Ημερήσια Αρμενική Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: ΕλληνοΑρμενικό Φόρουμ- Μορφωτικό & Πολιτιστικό Σωματείο

Αριστοτέλους 8 – 17671 Καλλιθέα

Έκδοση - Διεύθυνση: Μάικ Τσιλιγκιριάν

Ιστοσελίδα: www.azator.gr - e-mail: azatordaily@gmail.com -

FB: AZAD OR Armenian Daily Newspaper of Greece

ALPHA BANK - IBAN GR 4901 401 160 116 00 200 200 9080

Ετήσια συνδρομή: Pdf & έντυπο 160 ευρώ, pdf ή έντυπο 120 ευρώ

Εκδίδεται ηλεκτρονικά τις εργάσιμες μέρες, την Παρασκευή διατίθεται και έντυπο φύλλο.

«AZAD OR» - Armenian daily newspaper of Greece - 8 Aristotelous 17671, Kallithea – GREECE

Tel. 210 9575011 & 210 9521359 e-mail: azatordaily@gmail.com, web site: www.azator.gr

FB: AZAD OR Armenian Daily Newspaper of Greece

ALPHA BANK - IBAN GR 4901 401 160 116 00 200 200 9080

ΥΠ. τυπογραφείο Αφοι ΜΥΛΩΝΑ Ο.Ε. ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΥΛΑΟΝΤΟΣ 6 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΤΗΛ. 210 5770685